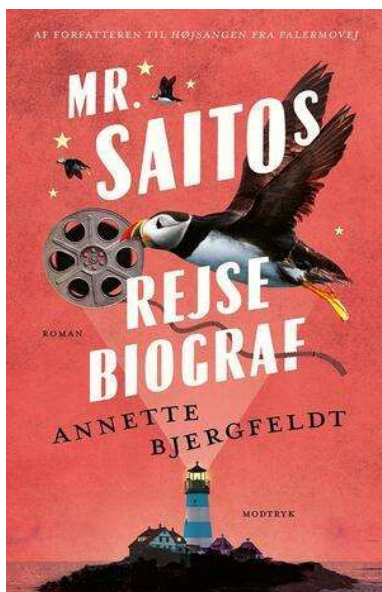

BOG

MR. SAITOS REJSEBIOGRAF (/BOEGER/MR-SAITOS-REJSEBIOGRAF)

Af Annette Bjergfeldt (/forfattere/annette-bjergfeldt) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A136761781&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/mr-saitos-rejsebiograf) for at anmelde

De sproglige finurligheder og skæve karakterer er både gale og geniale i Annette Bjergfeldts fabulerende kærlighedsroman.

ANMELDELSE

19 sep.23

(/users/line-noerby-jensen)

Af Line Nørby Jensen (/users/line-noerby-jensen)

Redaktør

De sproglige finurligheder og skæve karakterer er både gale og geniale i Annette Bjergfeldts fabulerende kærlighedsroman.

I Annette Bjergfeldts debut (<https://litteratursiden.dk/boeger/hoejsangen-fra-palermovej>) kom vi rundt på Amager. I hendes nye roman tager hun os i stedet med ud i den store verden og giver os en anderledes kærlighedshistorie.

Hovedpersonen Lita vokser op i et kloster i den argentinske hovedstad, Buenos Aires. Hendes smukke og excentriske mor, Fabiola, er heldigvis en blændende tangodanser og skosælger, men hun er desværre også en fraværende og selvisk moderfigur, der overlader Lita til sig selv. Lita er dog en stærk pige, som opfinder sit eget skjold imod de regelrette nonner og den fraværende mor ved at skabe sin egen revolutionære fantasiven, Æg.

"Æg sprang ud af min pande og landede midt i spinatbedet. Æg var en ballademager og urostifter. En anarkist ... ja, sommetider endda antikrist."

Bogen er struktureret som "En kærlighedshistorie i syv bølger", og man mærker allerede fra første bølge, ligesom i eksemplet med fantasivennen Æg, at det er en morsom, fabulerende historie, der er lavet til at grine af og med. I den næste bølge bliver handlingen dog mere alvorlig, da Lita og Fabiola i 1937 bliver ofre for den argentinske korruption og tvinges til at flygte. De lægger det latinamerikanske fastland bag sig og sejler ud imod det nordamerikanske, nærmere bestemt den canadiske ø Upper Puffin.

På øen møder de både en fiskerdreng med rav i øjnene, en dyrlæge der appliceres som almen praktiserende læge, en døv pige, der får griseblærer indopereret i ørene, en moraliserende præst og, selvfølgelig, den mystiske mand Mr. Saito, som tryllebinder øboerne med sin rejsebiograf.

Det er disse skæve eksistenser, der udgør romanens omdrejningspunkt, og deres karakterudvikling fungerer mere eller mindre som hele bogens plot. Godt nok skriver Annette Bjergfeldt selv, at det er en kærlighedshistorie, og den typiske mand-møder-kvinde-kærlighed er da også til stede, men det er ikke dén type kærlighed, der i virkeligheden fylder; Det er kærligheden til det særprægede lokalmiljø, hvor selv de mest mærkelige – og måske endda irriterende – individer bliver en del af Litas familie.

Det er hverdagsrealisme i et nærmest magisk univers, hvor det eneste magiske i virkeligheden er de sproglige finurligheder og metaforiske udtryk, som når Litas veninde Oona proklamerer, at:

"Der har været optøjer i nat. Jeg har ondt i kahytten.' Hun løftede op i sin natkjole, hev ned i underbukserne og ganske rigtigt. Blodet flød fra trussekanten. Ingen fortalte os, hvorfor Oonas kahyt pludselig opførte sig så drabeligt."

'Mr. Saitos rejsebiograf' viser på en skør og fabulerende måde en piges overgang fra ung til voksen. Det er en sørgelig historie om et ensomt barn, der forsøger at vinde sin mors anerkendelse. De sproglige finurligheder og skæve karakterer er både gale og geniale. Jeg tror ikke, alle vil finde romanen morsom, men den fik mig til at grine højt op til flere gange, og selvom den er lidt kaotisk, og jeg slet ikke havde regnet med, at den ville gå den vej, den gjorde, er jeg alligevel glad for, at jeg gik med.

BOGDETALJER

